

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4C/275/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4616207573
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2018:4616207573.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobkyne: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. F. armády č. XX/XX, XXX XX Krnča, právne zastúpená JUDr. Mariánom Ševčíkom, CSc., advokátom so sídlom Nezábudkova 22, 821 01 Bratislava, proti žalovanej: Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. armády č. XX/XX, XXX XX M., právna zastúpená JUDr. Ľubomírom Kišacom, advokátom so sídlom Škultétyho 1597/7, 955 01 Topoľčany, o vrátenie daru, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovanej vrátenia daru, ktorý nadobudla darovacou zmluvou zo dňa 24.01.2006 a to spoluvlastnícky podiel 1/4 na nehnuteľnostiach v kat.úz. M. zapísaných na LV č. XXX ako parc. č. 98 zastavané plochy a nádvoria o výmere 874 m² a rodinný dom súp.č. XX na parc. č. 98 z dôvodov, že žalovaná ju dňa 20.09.2015 fyzicky napadla, nadáva jej a ponižuje ju, z jej strany došlo k rozrúbaniu dverí v časti domu, ktorú obýva žalobkyňa, ďalšou príčinou sú slovné urážky pod vplyvom alkoholu, narezanie okenného rámu na izbe, ktorú obýva žalobkyňa a skutočnosť, že žalovaná jej bráni vybaviť si samostatnú prípojku elektrickej energie a plynu a neposkytuje jej žiadnu pomoc pri zabezpečení lekárskeho ošetrovania. Zo strany žalovanej sú dlhodobo vytvárané nepriaznivé materiálne a psychické podmienky s cieľom vyštváť žalobkyňu z nehnuteľnosti. Uvedené dôvody na vrátenie daru žalobkyňa prezentovala v doplnení žaloby zo dňa 17.05.2017 a súd na základe tohto jej podania pripustil zmenu žaloby ako aj žalobného petitu. V podaní zo dňa 11.09.2017 (č.l. 114) žalobkyňa uviedla, že žalovaná vykonávaním stavebných prác zhoršuje jej bývanie a užívanie nehnuteľnosti, poškodzuje nehnuteľnosť tak, že v zime jej rozbila okno a odmieta vykonať samostatné napojenie na elektriku a takto vždy koná pod vplyvom alkoholu. Na pojednávaní dňa 12.9.2017 žalobkyňa vypovedala, že zo strany žalovanej dochádza ku psychickému týraniu jej osoby ako aj v obmedzovaní osobnej slobody a žalovaná zamedzovala, aby sa k nej dostali priatelia a známi a zakázala jej chodiť po dvore a taktiež jej obmedzila prístup k vode. Žalovaná aj s druhom spôsobujú výpadky elektrickej energie a plynu a pod vplyvom alkoholu zo strany žalovanej dochádza k vyhrážkam, urážkam a boli tam aj kopance a ťahanie za vlasy. K takémuto konaniu zo strany žalovanej dochádza odvtedy, ako sa naťahovala do nehnuteľnosti a kvôli tomu už podávala viacero oznámení na políciu, ktoré by mali byť predmetom priestupkových konaní. Taktiež do spisu predložila nahraté rozhovory so žalovanou, ku ktorým došlo asi tri týždne pred pojednávaním a uviedla, že žalovaná jej okrem toho obmedzuje prístup cez hlavnú bránu. Na pojednávaní dňa 26.01.2018 žalobkyňa potvrdila, že so žalovanou sa nerozprávajú a ona sa jej snaží vyhýbať, aby nedošlo ku konfliktu a už má namontovaný podružný plynomer aj elektromer. Taktiež sa jej žalovaná vyhrozila, že znečistí studňu, z ktorej čerpá vodu.

2./ Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila, nakoľko táto je po skutkovej ako aj právnej stránke nedôvodná a žiadala ju zamietnuť. Potvrdila, že od septembra 2015 býva v nehnuteľnostiach aj s priateľom a od tejto doby prehlásila energie na svoje meno a všetky platby platí sama, keďže žalobkyňa a aj jej brat odmietajú prispievať na energie a náklady spojené s bývaním, hoci ich o to žiadala. Brat býva v nehnuteľnosti, i keď tam nemá trvalý pobyt a viackrát ho žiadala, aby sa vysťahoval. Žalobkyňa obyva viac ako polovicu domu a nikto ju neobmedzuje v užívaní nehnuteľnosti a jediné, čo od nej chcela bolo, aby prispievala na úhradu nákladov za energie. Okrem toho žalobkyňa robí schválne tým, že vypína kúrenie. Asi pred dvomi rokmi, keď žalobkyňa potrebovala absolvovať lekárske vyšetrenia, tak spolu s priateľom jej zabezpečili odvoz na vyšetrenie do Bratislavy. Je pravdou, že predtým žila 25 rokov v Z. a preto logicky neplatila plyn a energie, keďže v nehnuteľnostiach nebývala, avšak od septembra 2015 do mája 2017 žalobkyňa ani brat vôbec neprispeli na energie. Pokiaľ ide o nahrávky rozhovorov, ktoré predložila žalobkyňa, tak je pravdou, že jej nadávala, keďže sa už nedali počúvať klamstvá zo strany žalobkyne. Na pojednávaní dňa 12.09.2017 uviedla, že podľa nej sa žalobkyňa nevie zmieriť s tým, že otec jej daroval nehnuteľnosti a po nasťahovaní sa začala tieto prerábať a vymenilo sa kúrenie ako aj okná, pričom prehlásila na seba elektrinu aj plyn. Ona bola napadnutá žalobkyňou a nie ako uvádza žalobkyňa, že ju napadla, pretože to bolo práve naopak. Rekonštrukcia nehnuteľnosti sa robí podľa projektu a chce rozdeliť dvor tak, aby sa so žalobkyňou nemuseli stretnúť. Výpadky elektriky vznikajú v dôsledku toho, že v časti domu, ktorú užíva žalobkyňa, je staré vedenie. Taktiež chce, aby mali obe samostatné kúrenie, pretože žalobkyňa cez zimu stačí, keď sa kúri na 18 stupňov Celzia. Pokiaľ ide o dvere rozbité sekerou, tak k tomu došlo keď volali spolu s bratom žalobkyňa a ona nedvíhala telefón a preto brat rozbil dvere sekerou a žalobkyňa vtedy stála za dverami. Okno si rozbila žalobkyňa pri jeho umývaní. Žalobkyňa vytrhla rúru, ktorou sa čerpala voda zo studne a preto tam ona musela dať nové čerpadlo. Situáciu však chce riešiť napojením na obecný vodovod a aj žalobkyňa môže mať prístup k obecnému vodovodu. Pokiaľ medzi nimi došlo k hádkam, tak to bolo z dôvodu, že žalobkyňa vadiť jej priateľ a všetko, čo robí. Taktiež aj žalobkyňa jej vulgárne nadávala a preto mala právo sa brániť. Žalovaná na pojednávaní dňa 26.01.2018 uviedla, že na svoje náklady dala urobiť merače a to len kvôli žalobkyne a keď sa robila prípojka elektriky, tak žalobkyňa o tom vedela a napriek tomu zavolala políciu, ktorá tam bola v ten deň dvakrát, nakoľko ešte popoludní žalobkyňa volala policajtov s tým, že na dvore sú dve autá, pre ktoré sa nemôže dostať na dvor s ďalším autom, i keď stačilo, aby jej žalobkyňa oznámila, že k nej má prísť auto a nemusela volať políciu a nakoniec k žalobkyne auto ani neprišlo. Taktiež žalobkyňa má už svoju prípojku plynu a vybudovanie prívodu vody nechcela s tým, že ju bude ďalej čerpať zo studne.

3./ Svedok X. I. vypovedal, že pozná obe sporové strany, pričom žalobkyňu navštevoval do 23.12.2016, keď bol odtiaľ vyvedený policajtom, avšak nevie, z akého dôvodu a na aký podnet. Podľa jeho názoru žalovaná s jej druhom chcú žalobkyňu psychicky zdeptať a vyšvať z domu. Keď žalovaná chcela, aby jej žalobkyňa umožnila prístup k hodinám na meranie elektriky a plynu, tak jej to nebolo umožnené a vtedy robila ródeo a zúrila a nadávala. Žalobkyne boli rozrúbané dvere a urobil to buď druh žalovanej alebo syn žalobkyne. On chodil so žalobkyňou k lekárom a toto trvalo asi po dobu dvoch rokov a potvrdil, že aj žalovaná s druhom vozili žalobkyňu na vyšetrenia. K porušovaniu dobrých mravov vždy dochádzalo u žalovanej pod vplyvom alkoholu a keď sa so žalobkyňou stretli na dvore, tak si skočili do vlasov a došlo k urážaniu zo strany žalovanej, na čo sa žalobkyňa bránila.

4. / Svedok U. F., ktorý je priateľom žalovanej uviedol, že žijú spolu asi dva roky, pričom žalovaná nechcela ísť bývať na M. sama a až teraz zistil kvôli čomu to bolo. Žalobkyňa mu neumožnila, aby vymenil okná na tej časti, kde býva, i keď chcel všetky okná vymeniť za plastové a kvôli tomu vznikol prvý konflikt. Keď mala žalobkyňa prístup do tej časti domu, ktorú so žalovanou užívali, tak sa prehrabovala v ich veciach a našla výpis z katastra nehnuteľností a začala nadávať na žalovanú a ani policajti jej nemohli vysvetliť, že sa jednalo iba o výmaz vecného bremena na P. U.. Keďže žalobkyňa nedovolila vymeniť okná, tak došlo k veľkým únikom tepla a nedoplatok za plyn bol 1.750 eur. Keď žalobkyňa videla, že idú okolo ľudia, tak začala pred nimi vulgárne nadávať žalovanej, avšak nikdy nedošlo k napadnutiu zo strany žalovanej. Ku vzájomným nadávkam došlo, pretože žalovaná takto reagovala, keď jej matka začala nadávať. Konflikt zo dňa 20.09.2015 vyvolala žalobkyňa, ktorá k nim vtrhla v čase, keď ležali v posteli a vyčítala im, že dali kľúče synovi Y., i keď mu žiadne kľúče nedávali a žalobkyňa udrela žalovanú, ktorá ju potom vytlačila von z izby. V rámci rekonštrukcie nehnuteľnosti vybudovali betónový plot od hlavnej cesty kvôli huku a taktiež chcú riešiť vybudovanie podružných meračov na plyn a elektriku a mala by sa robiť aj prípojka z obecného vodovodu. Žalobkyňa aj so synom napádajú žalovanú v čase,

keď on nie je doma. Kvôli tomuto mal syn žalobkyne 10 dní zakázaný vstup do domu. Žalobkyňa aj so synom míňajú energie, ale odmietajú platiť. Žalobkyňa prakticky užíva 3/4 nehnuteľnosti. Poprel, že by došlo ku konfliktu, keď žalovaná bola pod vplyvom alkoholu. Keď žalobkyňa potrebovala vybaviť magnetickú rezonanciu, tak jej to vybavil v Bratislave, kde ju aj zaviezol a nič za to nechcel a neskôr sa zistilo, že žalobkyňa má infekčnú žltáčku a bola hospitalizovaná v Nitre a iba on mal k nej prístup a neustále tam chodil a nosil jej veci.

5. / Súd vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán, ako aj svedkov X. I. a U. F., oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp.zn. 4C/462/2015 a s predloženými dokladmi, z ktorých zistil, že žalobkyňa spolu s manželom P. U. ako darcovia uzavreli so žalovanou ako obdarovanou dňa 24.01.2006 darovaciu zmluvu a zmluvu o zriadení vecného bremena, na základe ktorej darovali žalovanej do výlučného vlastníctva nehnuteľnosti v kat.úz. M. zapísané na LV č. XXX ako parc.č. 98 zastavané plochy a nádvoría o výmere 874 m² spolu s rodinným domom súp.č. XX na parc.č. 98, pričom v tom čase tieto nehnuteľnosti boli v podiele 1/2 vo vlastníctve P. U. a druhá polovica nehnuteľnosti bola v bezpodielovom spoluvlastníctve darcov. Zároveň uvedenou darovacou zmluvou došlo aj k zriadeniu vecného bremena v prospech darcov spočívajúceho v ich práve doživotného užívania a bývania a vecné bremeno bolo zriadené bezodplatne. Uvedená zmluva bola zavkladovaná pod č. V190/2006. Následne žalovaná darovacou zmluvou V2593/08 uzavretou dňa 03.09.2008 predmetné nehnuteľnosti darovala obdarovanej C. L., pričom dňa 15.10.2008 obe uzavreli kúpnu zmluvu V3489/08, ktorou C. L. ako predávajúca žalovanej ako kupujúcej tie isté nehnuteľnosti previedla do jej výlučného vlastníctva a to za kúpnu cenu 10,-Sk. Z uvedených dôvodov je na LV č. XXX v kat.úz. M. žalovaná zapísaná ako výlučná vlastníčka predmetných nehnuteľností a titul nadobudnutia je kúpna zmluva V3489/08. V konaní tunajšieho súdu sp.zn. 4C/462/2015 sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala určenia neplatnosti výmazu vecného bremena s tým, že žalovaná nezákonným konaním docielila výmaz vecného bremena na LV č. XXX, avšak zo zabezpečených dokladov súd zistil, že manžel žalobkyne P. U. zomrel dňa XX.XX.XXXX a z toho dôvodu došlo k výmazu vecného bremena, ktoré spočívalo v jeho doživotnom práve bývania a užívania (Z2641/08), avšak na LV naďalej zostalo zapísané vecné bremeno spočívajúce v práva doživotného bývania a užívania nehnuteľnosti v prospech žalobkyne. V dôsledku toho žalobkyňa zobrala svoju žalobu späť a uznesením zo dňa 27.09.2016 bolo konanie sp.zn. 4C/462/2015 zastavené.

6./ Rozhodnutím Okresného úradu Topoľčany odbor všeobecnej vnútornej správy (ďalej len OÚ Topoľčany) č. OU-TO-OVVS-2016/000022-4JA zo dňa 30.05.2016 bola obvinená Y. X. uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustila dňa 20.09.2015, keď po slovnom konflikte v mieste bydliska s matkou L. U. ju najskôr chytila za predlaktie pravej ruky a potom ju obidvomi rukami za jej ruky vytlačila zo spálne, cez chodbu až k francúzskemu oknu, v dôsledku čoho L. U. utrpela zranenia - zmliaždenie pravého predlaktia ľahšieho stupňa, zlomeninu korunky pravého zuba vľavo hore a neúplné vyklíbenie prvého a druhého zuba vľavo hore a za tento priestupok bolo obvinenej uložené pokarhanie ako aj povinnosť uhradiť štátu trovy konania v sume 33 eur. Zároveň bolo zastavené priestupkové konanie voči obvinenému U. F. z dôvodu, že spáchanie skutku mu nebolo preukázané.

7./ Na základe odvolania Y. X. Okresný úrad Nitra odbor opravných prostriedkov, referát vnútorných vecí (ďalej len OÚ Nitra) rozhodnutím č. OU-NR-OOP1-2016/03225-1 zo dňa 11.08.2016 zrušil predchádzajúce rozhodnutie OÚ Topoľčany zo dňa 30.05.2016 v časti prvého výroku a vrátil vec správnomu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že napadnuté rozhodnutie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom zo strany Y. X. išlo o konanie v nutnej obrane a preto konanie o priestupku malo byť zastavené.

8./ OÚ Topoľčany vo veci opätovne rozhodol dňa 21.11.2016 tak, že konanie vo veci priestupku, ktorého sa mala dopustiť obvinená Y. X. dňa 20.09.2015 zastavil z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná nie je priestupkom a poškodenú L. U. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianskoprávne konanie na príslušnom súde z dôvodu, že nebolo jednoznačne a hodnoverne preukázané a to aj vzhľadom k časovému odstupu od ošetrenia poškodenej kvôli zraneniu, že by toto jej vzniklo ako následok konkrétneho protiprávneho konania obvinenej a pokiaľ ide o slovný konflikt medzi poškodenou a obvinenou súčasťou ktorého mali byť aj vulgárne nadávky, tak z výpovedí svedkov ako aj predloženého záznamu polície vyplýva, že tieto boli na mieste vyriešené napomenutím a preto uvedené nebolo predmetom priestupkového konania.

9./ Proti uvedenému rozhodnutiu podala odvolanie žalobkyňa, pričom rozhodnutím OÚ Nitra zo dňa 24.01.2017 bolo napadnuté rozhodnutie OÚ Topoľčany zo dňa 21.11.2016 potvrdené.

10./ Žalobkyňa podala na Krajskom súde v Nitre proti OÚ Nitra žalobu, ktorou žiadala o preskúmanie zákonnosti oboch rozhodnutí a to zo dňa 11.08.2016 ako aj zo dňa 24.01.2017 a konanie o tejto žalobe bolo vedené pod sp.zn. 23Sa/85/2016, pričom Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 20.11.2017 žalobu zamietol ako nedôvodnú, nakoľko správny orgán preskúmal odvolanie poškodenej a dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade s pokynmi a právnymi názorom odvolacieho správneho orgánu a teda napadnuté rozhodnutie bolo zákonné a vecne správne. Súd dospel k záveru, že žaloby nie sú dôvodné, keďže napadnuté rozhodnutia sú zákonné, riadne odôvodnené a poškodená s nárokom na náhradu škody bola odkázaná na občianskoprávne konanie, pričom správny súd mal za preukázané, že došlo k spáchaniu priestupku proti občianskemu spolunažívaniu medzi rodinnými príslušníkmi dcérou - obvinenou a matkou - poškodenou tak, ako to bolo zistené správnymi orgánmi oboch stupňov.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

11./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne na vrátenie daru nie je dôvodná a preto ju zamietol. Ustanovenie § 630 OZ umožňuje darcovi domáhať sa od obdarovaného vrátenia daru v prípade ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy, pričom vrátenie daru zo strany obdarovaného možno v podstate považovať za zvláštny prípad odstúpenia od zmluvy, v dôsledku ktorého sa právny vzťah ruší od počiatku a účastníci konania sú si povinní vrátiť všetko, čo na základe darovania získali resp. čo získal obdarovaný. Pri uplatňovaní nárokov z vrátenia daru treba zohľadniť aj tú skutočnosť, či sa darovaná nehnuteľnosť (jej časť) nenachádzala v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov - darcov. V takomto prípade vrátenia daru sa totiž zákonné vlastnícke právo darcov obnovuje ex nunc t.j. od okamihu prejavu vôle na vrátenie daru. Domáhať sa vrátenia daru, ktorý v čase darovania bol v BSM, môže po smrti jedného z manželov aj pozostalý manžel (rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/255/2007). Podmienkou uplatnenia nároku na vrátenie daru súdnou cestou je predchádzajúca výzva na vrátenie daru zo strany darcu adresovaná obdarovanému a zároveň preukázanie hrubého porušenia dobrých mravov zo strany obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny. K zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 OZ dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojím správaním voči darcovi alebo voči členom jeho rodiny, pričom hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie (R88/1998). Ustanovenie § 630 OZ nemožno rozširujúcim spôsobom vykladať tak, že sa ním majú postihnúť aj dôsledky správania sa iných osôb, ako obdarovaného, hoci aj jemu blízkych. Od obdarovaného by nebolo možné spravodlivo požadovať, aby znášal sankciu za správanie sa iných osôb voči darcovi, za ktoré sám nezodpovedá (rozsudok NS SR 5Cdo/103/2002). Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným nemožno považovať napríklad predaj darovanej veci cudzej osobe, alebo nenavštevovanie darcu pri príležitosti sviatkov a jeho životných jubileí (rozsudok NS SR 2Cdo/81/97). Za hrubé porušenie dobrých mravov obdarovaným v zmysle § 630 OZ nemožno považovať podanie neopodstatneného podnetu na začatie trestného stíhania darcu (rozsudok NS SR 3Cdo/53/2006). Predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného alebo len samotná jeho nevďačnosť, ale také správanie sa, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Pri posudzovaní, či určité konkrétne správanie sa obdarovaného možno považovať za hrubé porušenie dobrých mravov, treba pritom vychádzať z princípu vzájomnosti. To znamená, že treba brať do úvahy a hodnotiť aj správanie sa darcu, zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi a či práve jeho správanie sa nie je príčinou nevhodného správania sa obdarovaného voči nemu alebo členom jeho rodiny. V kladnom prípade by sa totiž nemohol darca úspešne domáhať vrátenia daru, lebo reakciu obdarovaného, i keby bola taktiež nevhodná, nebolo by možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Išlo by v takom prípade o spoločensky nežiaducu vzájomnú komunikáciu medzi darcom a obdarovaným, ktorú by sotva bolo možné charakterizovať ako hrubé porušenie dobrých mravov zo strany obdarovaného. Výnimkou by bolo iba také správanie sa obdarovaného, ktoré by bolo v zrejmom nepomere k správaniu sa samotného darcu (rozsudok NS SR sp.zn. 2Cdo/108/2007, R111/1998).

12./ Žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 17.05.2017, ktorým žiadala pripustiť zmenu žaloby a zároveň aj upravila petit žaloby, pričom tomuto jej návrhu bolo vyhovené, uviedla niekoľko dôvodov na vrátenie daru, avšak podľa názoru súdu ani jeden z týchto dôvodov nebol jednoznačným spôsobom preukázaný a teda žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno na preukázanie hrubého porušovania dobrých mravov zo strany žalovanej voči nej. Ako hlavný dôvod na vrátenie daru bolo uvedené fyzické napadnutie žalobkyne dňa 20.09.2015, ktoré bolo predmetom priestupkového konania, avšak výsledok tohto konania bol taký, že priestupkový orgán konanie voči žalovanej zastavil z dôvodu, že skutok, o ktorom sa konalo nebol priestupkom, i keď bolo preukázané, že v uvedený deň došlo ku konfliktu medzi sporovými stranami, výsledkom ktorého malo byť drobné ublíženie na zdraví u žalobkyne, avšak z jednotlivých rozhodnutí vydaných v rámci priestupkového konania vyplýva, že predmetný konflikt vyvolala žalobkyňa slovným napadnutím žalovanej ako aj tým, že jej dala facku a zo strany žalovanej išlo iba o obranu proti napadnutiu zo strany žalobkyne. Tento priebeh konfliktu potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok U. F. a preto voči žalovanej bolo priestupkové konanie zastavené a žalobkyňa bola odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianskoprávne konanie, keďže jej vzniklo drobné ublíženie na zdraví. Závery rozhodnutí priestupkových orgánov prakticky potvrdil aj Krajský súd v Nitre, ktorý zamietol žalobu žalobkyne ohľadom preskúmania zákonnosti rozhodnutí druhostupňového priestupkového orgánu. Taktiež žalobkyňa nepreukázala ďalší dôvod a to rozrúbanie dverí sekerou, nakoľko v tomto smere neprodukovala žiadne dôkazy a svedok X. I. vypovedal, že dvere rozrúbal buď druh žalovanej alebo syn žalobkyne a teda nešlo o žiadne protiprávne konanie zo strany žalovanej. Ďalším dôvodom na vrátenie daru mali byť slovné urážky a napádania zo strany žalovanej pod vplyvom alkoholu, pričom z prevedeného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi sporovými stranami dochádzalo ku vzájomným slovným konfliktom, dôkazom čoho bola aj zvuková nahrávka, ktorú predložila žalobkyňa, avšak z obsahu tejto zvukovej nahrávky vyplýva, že išlo o vzájomný slovný konflikt medzi oboma, pričom obe strany sa urážali rovnakou intenzitou a žalobkyňa svojimi vyjadreniami neustále provokovala žalovanú a preto jej reakcia zodpovedala intenzite týchto provokácií. Aj z výpovedí svedkov X. I. a U. F. mal súd za preukázané, že ku vzájomným konfliktom medzi žalobkyňou a žalovanou dochádzalo a vychádzajúc z obsahu pripojeného spisu 4C/462/2015 ako aj z výpovedí oboch strán mal súd za to, že tieto konflikty začali vznikáť po tom, ako žalobkyňa zistila, že v dôsledku smrti jej manžela bola z listu vlastníctva vymazaná časť vecného bremena týkajúca sa jej nebohého manžela a z toho dôvodu vyvolala úplne zbytočný súdny spor a tieto konflikty boli vyvolávané hlavne po tom, ako sa žalovaná nastahovala do nehnuteľností jej patriacich a v rámci realizácie svojich vlastníckych práv začala s rekonštrukciou nehnuteľností, voči čomu žalobkyňa mala výhrady a tieto prejavovala nevhodným spôsobom. Žalobkyňa nepreukázala, že zo strany žalovanej došlo k narezaniu okenného rámu, pričom v tomto smere žiadne dokazovanie ani nevedla a z výpovede žalovanej vyplýva, že okno si rozbila žalobkyňa, keď ho umývala. Ako nepravdivé sa ukázalo tvrdenie žalobkyne, že žalovaná jej zabraňovala vybaviť prípojku elektriny a plynu, pretože práve naopak iniciátorkou týchto zmien bola žalovaná, ktorá kvôli tomu, že žalobkyňa odmietala prispievať na úhradu nákladov spojených s bývaním, vybavovala inštaláciu podružných meračov a nakoniec na základe tejto jej aktivity bol pre žalobkyňu namontovaný podružný merač elektriky a plynu, pričom žalobkyňa odmietla pripojenie na obecný vodovod. Bola to naopak práve žalobkyňa, ktorá svojimi neustálymi podnetmi na obecný úrad a stavebný úrad sťažovala žalovanej rekonštrukciu nehnuteľnosti ako aj zabudovanie podružných meračov, pričom žalovaná kvôli tomu, aby nedochádzalo k ďalším konfliktom zabezpečila vybudovanie betónového plotu, ktoré sa má realizovať a ktorý oddelí časť nehnuteľnosti užívaných žalovanou od časti, ktorú užíva žalobkyňa. Žiadnym spôsobom nebol preukázaný ani posledný dôvod na vrátenie daru a to neposkytnutie zdravotnej starostlivosti zo strany žalovanej, keď svedok U. F. potvrdil, že vybavil pre žalobkyňu vyšetrenie magnetickou rezonanciou v Bratislave, kde ju aj odviezol a následne, keď bola hospitalizovaná v Nitre kvôli infekčnej žltacke, tak ju navštevoval a toto jeho tvrdenie žalobkyňa žiadnym spôsobom nerozporovala a aj svedok X. I. vo svojej výpovedi potvrdil, že žalovaná spolu s druhom vozili žalobkyňu na vyšetrenia. Hodnotiac jednotlivé dôkazy samostatne a vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žalovaná hrubým spôsobom neporušovala dobré mravy voči žalobkyne a teda jej nezadala žiaden dôvod na to, aby sa oprávnene mohla domáhať vrátenia častí darovaných nehnuteľností. Žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 17.05.2017, ktoré je možné zároveň považovať za výzvu na vrátenie daru jednotlivé aspekty porušovania dobrých mravov zo strany žalovanej časovo nevymedzila a tieto riadnym spôsobom ani nepreukázala a taktiež nebola schopná súdu predložiť resp. preukázať, že pred podaním žaloby na súd vyzvala žalovanú na vrátenie daru, i keď predložila po prvom pojednávaní písomnú výzvu na vrátenie daru zo dňa 11.09.2016, ktorá však bola podpísaná žalobkyňou a svedkom X. I. dňa 26.09.2017 teda zjavne až po prvom pojednávaní a súd tento akt hodnotil len ako nepodarený pokus žalobkyne preukázať doručenie výzvy žalovanej, pričom zo strany žalobkyne neboli doložené

žiadne podacie lístky ohľadom doručovania výziev tak, ako to uvádzal jej právny zástupca vo vyjadrení zo dňa 26.09.2017 (č.l. 156) a preto súd za výzvu na vrátenie daru považoval až samotnú žalobu podanú na tunajšom súde dňa 02.11.2016, ktorá však kvalifikovaným spôsobom bola doplnená až podaním zo dňa 17.05.2017 a následne doručená žalovanej dňa 30.05.2017 na adresu jej právneho zástupcu. Týmto spôsobom mal súd za preukázané, že zo strany žalobkyne došlo k jednostrannému právnemu úkonu voči žalovanej, ktorým si uplatnila vrátenie daru, avšak druhou podmienkou bolo, aby žalobkyňa jednoznačným a nezvratným spôsobom preukázala hrubé porušenie dobrých mravov, teda porušenie týchto mravov značnej intenzity, prípadne sústavné porušovanie dobrých mravov. Žalobkyni sa však uvedené dôvody na vrátenie daru nepodarilo preukázať, i keď je nesporné, že medzi žalobkyňou a žalovanou ako matkou a dcérou prakticky odvtedy, ako sa žalovaná nasťahovala do nehnuteľnosti, ktorú predtým na základe práva doživotného užívania a bývania užívala výlučne iba žalobkyňa, dochádzalo hlavne k slovným konfliktom (fyzické napádanie okrem konfliktu zo dňa 20.09.2015 zo strany žalobkyne preukazované a ani preukázané nebolo), avšak súd pri svojom rozhodovaní musel vychádzať z princípu vzájomnosti a vyhodnotiť správanie sa oboch sporových strán, pretože predpokladom na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ale iba také správanie sa, ktoré je možné kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov a zároveň je potrebné hodnotiť aj správanie sa darcu a zistiť, či tento sám sa nespráva voči obdarovanému v rozpore s dobrými mravmi. Ťažko totiž považovať správanie sa jedného účastníka k druhému za konanie v rozpore s dobrými mravmi, keď tento druhý účastník svojím konaním ho priam provokuje a teda pokiaľ v dôsledku týchto provokácií dochádza ku vzájomným slovným urážkam, tak je to možné hodnotiť len ako spôsob komunikácie medzi matkou a dcérou, i keď akokoľvek spoločensky neprijateľný a nežiaduci. Správanie sa oboch sporových strán nie je v súlade so štandardným správaním sa rodinných príslušníkov navzájom voči sebe všeobecne akceptovateľným demokratickou spoločnosťou, pričom správanie sa žalovanej voči matke je potrebné kvalifikovať ako porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej, avšak pri hodnotení správania sa žalobkyne a jej neustálych provokácií s poukazom na princíp vzájomnosti dospel súd k záveru, že ide iba o spoločensky nežiaducu komunikáciu, pričom správanie sa žalovanej nie je v zrejmom nepomere k správaniu sa žalobkyne, ale je len odrazom tohto správania sa. Nevhodné správanie sa a provokovanie žalobkyne spočíva nielen vo vyvolávaní slovných konfliktov, ale aj v neustálom privolávaní polície pri akomkoľvek probléme, ktorý vznikne a podávaní opakovaných neopodstatnených podnetov na obecný alebo stavebný úrad, čoho výsledkom je potom reakcia zo strany žalovanej. Súd mal za to, že reakcia žalovanej je primeraná týmto podnetom zo strany žalobkyne a keďže žalobkyňa v priebehu konania hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej voči nej nepreukázala, tak súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

13./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 257 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech nepriznal náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré videl jednak v samotnej povahe konania o vrátenie daru, pričom bolo zistené porušovanie dobrých mravov na oboch stranách a vzhľadom na princíp vzájomnosti toto porušovanie dobrých mravov súd vyhodnotil ako rovnakej intenzity z oboch strán a preto by nebolo spravodlivé, aby jednej zo strán bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).